

Joanaren ametsa

Itsaso turkesa gardenez inguratutako uharte eder batean Joana bizi zen, hamar urteko neska irudimentsua. Gauero ohean etzan, begiak itxi eta fantasiaz eta abenturaz betetako ametsetara joaten zen.

Gau berezi batean, lorategi sorgindu batean aurkitu zuen bere burua. Loreek ahots melodikoz hitz egiten zuten, zuhaitzek haizearekin dantzatzen zuten, eta animalia magikoak arrosadien artean jolasten ziren. Kolore biziz eta soinu ederrez betetako mundua zen.

Han Azur ezagutu zuen, luma distiratsuko txori magikoa. Bere melodia galdu zuen, eta hura gabe ezin zuen lorategiko zeruan libre hegan egin.

Lagun berria laguntzeko prest, Joanak melodia aurkitzeko bidaia hasi zuen. Izaki harrigarriek laguntza eta aholkuak eskaini zizkieten bidean.

Ilargiko erbiak azal zilarrezkoa eta begi jakintsuak zituen.

— Entzun zure bihotzari: sentitzen duzunak bidea ulertzen lagunduko dizu —esan zion.

Joanak bere intuizioari eta sentimenduei konfiantza handiagoa ematen ikasi zuen.

Loreen herensugea agertu zen gero, arrosa-petaloen antzeko buztanarekin. Buruketa magiko bat ebazteko eskatu zien.

— Sekretuak ezagutzeko, ireki gogoa eta utzi irudimenari laguntzen —esan zuen.

Arrosadiko maitagarriek hego finak zituzten, armiarma-sareak bezalakoak, eta haizearen murmurioa bezain ahots goxoak.

— Itxaropena bide ilunak argitzen dituen argia da. Ez galdu begien bistatik —xuxurlatu zioten.

Erronkarik handiena Ezabatutako Ametsen Labirintoa izan zen. Korridoreak etengabe aldatzen ziren, eta irudipen faltsuek zentzumenak nahasten zituzten. Baina Joanak aholkuak gogoratu zituen: bihotzari entzun, irudimena erabili eta une zailenetan ere itxaropenari eutsi.

Konturatu zen labirintoko hormek bere beldurrak eta zalantzak islatzen zituztela. Horiei aurre eginez, irteera aurkitu zuen. Eta han zegoen Azurren melodia galdua!

Kanta berreskuratuta, txoriak berriz egin zuen hegan, zerua musika ederrez betez. Joanak ulertu zuen adiskidetasunak, norberarenganako konfiantzak eta iraunkortasunak erronka handiak gainditzen lagun dezaketela.

Benetako munduan esnatu zenean, irribarrea zeukan. Gau hartako abentura beti lagunduko zion oroitzapena izango zen. Lagunen laguntzarekin, irudimenarekin eta itxaropenarekin bere ametsei bidea ireki ziezaiekeela sentitzen zuen.